

**Program profilaktyczno - psychoedukacyjny dla
młodzieży**

„KIERUNEK ROZWÓJ”

SZKOŁY GIMNAZJALNE

SZKOŁY PONADGIMNAZJALNE

Warszawa 2016

NA POCZĄTEK

Mamy przyjemność przedstawić aktualną ofertę Zespołu Szkolnego Fundacji Kierunek Rozwój, który prowadzi program profilaktyczny pod nazwą **„Program profilaktyczno - psychoedukacyjny dla dzieci i młodzieży Kierunek Rozwój”**. Program ten powstał na bazie doświadczeń z prowadzenia m. in. programu profilaktycznego *Zanim Spróbujesz*, a także własnych doświadczeń i realizacji autorskich projektów. Od 2010 roku pod obecną nazwą. Program umożliwia uczestnikom zajęć nabycie nowych umiejętności psychospołecznych, zapoznaje uczestników z problematyką zdrowego stylu życia, odnosi się także do aktualnych problemów danej grupy wiekowej.

Program „Kierunek Rozwój” stanowi propozycję zajęć rozwojowych m.in. z obszaru:

- kształtowania własnej osobowości, zdobywania umiejętności ułatwiających życie w społeczeństwie (komunikacja interpersonalna, asertywność, budowanie pozytywnych relacji);
- zajęć dotyczących profilaktyki (m.in. uzależnienia behawioralne, dopalacze, cyberprzemoc)
- zajęć obejmujących zagadnienia związane z doradztwem zawodowym, rynkiem pracy, planowaniem ścieżki rozwoju (autoprezentacja, ścieżki kariery zawodowej, wybór kierunku studiów, wybór zawodu).

Do chwili obecnej z naszych zajęć skorzystało kilkadziesiąt tysięcy uczniów, rodziców i nauczycieli. Prócz tego przeszkoliliśmy kilkaset osób z całej Polski, które samodzielnie prowadzą zajęcia na swoim terenie. Stałe zainteresowanie szkół a także indywidualnych odbiorców – nauczycieli, pedagogów jest dla nas potwierdzeniem, że sam program jak i sposób jego realizacji jest atrakcyjny i wysoko oceniany.

Trenerzy Zespołu Szkolnego Fundacji Kierunek Rozwój to wysoko wykwalifikowane osoby mające bogate doświadczenia w prowadzeniu grup terapeutycznych i socjoterapeutycznych dla dzieci i młodzieży, warsztatów psychoedukacyjnych i rozwojowych, szkoleń dla rad pedagogicznych i warsztatów dla dorosłych (rodzice, nauczyciele).

PODSTAWA PRAWNA REALIZACJI PROGRAMU

1. Program Profilaktyki i Rozwiązywania problemów alkoholowych m. st. Warszawy w 2016r.

„Głównym celem Programu jest rozwój i doskonalenie istniejącego systemu przeciwdziałania uzależnieniom od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych, dostosowanego do zmieniających się potrzeb i zagrożeń, a także ograniczenie negatywnych skutków społecznych, będących konsekwencją tych zjawisk, w tym przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.”

Do osiągnięcia celu głównego przyczyni się realizacja następujących celów szczegółowych:

- ograniczenie negatywnego wpływu ryzykownego i szkodliwego spożywania alkoholu na funkcjonowanie rodzin (w tym ograniczenie skali zjawiska przemocy w rodzinie), zwłaszcza na obszarach koncentracji problemów społecznych,
- ograniczenie szkód zdrowotnych wynikających ze spożywania alkoholu,
- zmniejszenie dostępności alkoholu,
- **zapobieganie pojawienia się i rozwojowi uzależnień.**

(...) poprzez m.in.:

- Działania profilaktyczne mające na celu zwiększanie świadomości na temat szkód wynikających z picia alkoholu dostosowane do różnych grup wiekowych, w tym m.in. :
 - działania profilaktyczne z obszaru profilaktyki rówieśniczej,
 - promocja zdrowego stylu życia z uwzględnieniem aktywności kulturalnej i sportowej, turystycznej, aktywności obywatelskiej i wolontariatu.
- Programy edukacyjne adresowane do rodziców, zwiększających kompetencje wychowawcze w obszarze profilaktyki zachowań ryzykownych dzieci.
- Kampanie, programy i działania edukacyjne promujące wychowywanie dzieci bez przemocy.

2. Ponadto poprzednie uchwały dotyczące Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych m.st. Warszawy wyraźnie wskazywały na potrzebę „prowadzenia profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej wśród dzieci, młodzieży i dorosłych (szczególnie ich rodziców), takiej jak:

- ograniczenie skali występowania ryzykownych zachowań u dzieci i młodzieży poprzez realizację działań profilaktycznych (...);
- ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie poprzez realizację działań profilaktycznych;
- modyfikacja postaw społecznych wobec niepożądanych zjawisk poprzez prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów uzależnień oraz przeciwdziałania przemocy w rodzinie¹;
- realizowanie działań profilaktyki uzależnień i przemocy w placówkach oświatowych i opiekuńczo-wychowawczych;
- wdrażanie nowatorskich i modelowych rozwiązań w zakresie profilaktyki, proponowanych przez profesjonalnie przygotowane podmioty, takie jak: osoby fizyczne, instytucje publiczne i niepubliczne, kościoły i związki wyznaniowe oraz organizacje pozarządowe.”²

3. Program jest zgodny ze Szkolnym Programem Profilaktyki i odpowiada na zapotrzebowanie szkoły.

DIAGNOZA PROBLEMU I REKOMENDACJE PROFILAKTYCZNE

Użytki z roku na rok stają się coraz bardziej dostępne, a zagrożenie uzależnieniem wciąż rośnie. Obecnie bez trudu można zdobyć środki psychoaktywne na imprezie (stanowią nieodłączny element zabawy), w klubie

¹ Uchwała nr LXXI/1844/2013 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych m.st. Warszawy w 2014 r., rozdział II

² Uchwała nr XVIII/605/2007 Rady miasta stołecznego Warszawy z dnia 8 listopada 2007 roku w sprawie Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych m.st. Warszawy na rok 2008, rozdział III, punkt 1

czy dyskoteci. Wielu młodych ludzi już próbowało alkoholu i narkotyków, a także ma znajomych, którzy są w trakcie terapii w związku z nałogiem lub przebywają w ośrodkach odwykowych.

Według zakładu Badań nad Alkoholizmem i Toksykomaniami Instytutu Psychiatrii i Neurologii „(...) napoje alkoholowe są najbardziej rozpowszechnioną substancją psychoaktywną wśród młodzieży. Dwa razy więcej młodych ludzi pije niż pali papierosy. W stosunku do 2007 roku aktualne badanie ESPAD odnotowuje wzrost wskaźnika dotyczącego używania marihuany i haszyszu.”

W maju i czerwcu 2011 roku w ramach międzynarodowego programu „European School Survey Project on Alcohol and Drugs” (ESPAD) zrealizowano audytoryjne badanie ankietowe dotyczące eksperymentalnego i okazjonalnego używania substancji psychoaktywnych przez polską młodzież. Badanie przeprowadzono na próbie reprezentatywnej uczniów klas trzecich szkół gimnazjalnych (wiek: 15–16 lat) oraz klas drugich szkół ponadgimnazjalnych (wiek: 17–18 lat). Po raz pierwszy ESPAD został zrealizowany w roku 1995, z inicjatywy Co-operation Group to Combat Drug Abuse and Illicit Trafficking in Drugs (Pompidou Group), działającej przy Radzie Europy. Od tej pory badania powtarzane są co cztery lata. Na poziomie europejskim badania ESPAD są koordynowane przez szwedzki Ośrodek Badań nad Alkoholem i Narkotykami (CAN) ze Sztokholmu.

Celem badania był przede wszystkim pomiar natężenia zjawiska używania przez młodzież substancji psychoaktywnych, ale także ocena czynników wpływających na rozpowszechnienie, ułożonych zarówno po stronie popytu na substancje, jak i ich podaży.

Wyniki badania z 2011 r. na tle wyników poprzednich edycji ESPAD skłaniają do sformułowania kilku wniosków, a w ślad za nimi kilku rekomendacji. Polska młodzież wedle wyników badania (...) jest nadal bardzo zagrożona przez używanie legalnych substancji psychoaktywnych. Doświadczenia z paleniem papierosów ma większość badanych uczniów, przynajmniej raz dziennie pali około 20% nastolatków. Zaznacza się tu na nowo tendencja wzrostowa. Mimo stabilizacji wskaźników, rozpowszechnienie picia wśród nastolatków jest zbliżone do wskaźników obserwowanych wśród dorosłych. Co prawda większość

wskaźników dotyczących substancji nielegalnych uległa zmniejszeniu, ale po spadku w roku 2007 – wzrosło rozpowszechnienie używania przetworów konopi.³

Prowadzenie działań profilaktycznych powinno, zatem nadal stanowić bezwzględny priorytet.

Szczególnym wyzwaniem jest wzrost rozpowszechnienia używania przetworów konopi do poziomu, który dotychczas nie był notowany w Polsce. W połączeniu z rosnącym przekonaniem młodzieży o mniejszym – w porównaniu z innymi narkotykami – ryzyku szkód związanych z ich używaniem, można oczekiwać dalszego wzrostu rozpowszechnienia w przyszłości. Nie można wykluczyć, że grunt pod wzrost zainteresowania przetworami konopi przygotowało upowszechnianie się „dopalaczy”, a następnie radykalne zamknięcie do nich dostępu. Popyt na substancje psychoaktywne inne niż alkohol, rozbudzony przez łatwo dostępne i reklamowane jako bezpieczne „dopalacze”, po zablokowaniu ich podaży mógł skierować się na przetwory konopi. Warto dodać, że w ostatnich latach ożywił się ruch zwolenników legalizacji marihuany, a w debacie publicznej coraz częściej pojawiały się głosy kwestionujące szkodliwość tej substancji.⁴ Tym bardziej, **więc warto aby zajęcia profilaktyczne były źródłem rzetelnej wiedzy** dla młodych o działaniu i konsekwencjach stosowaniu używek.

Mimo lekkiej tendencji spadkowej, nadal zdecydowana większość nastolatków z klas trzecich gimnazjów i ponad 80% nastolatków z klas drugich szkół ponadgimnazjalnych jest zdania, że nabycie alkoholu jest bardzo łatwe lub dość łatwe. Badanie przeprowadzone w 2011 na zlecenie Biura Pomocy i Projektów Społecznych Urzędu m.st. Warszawa wykazały że prawie 65% uczniów trzecich klas gimnazjów (64,5%) uważa, że zakup wódki byłby dla nich łatwy. Za niemożliwe uznało jej zdobycie 5,3% badanych z tej frakcji wiekowej. W przypadku uczniów ze szkół ponadgimnazjalnych aż 87,6% spośród nich uznało, że nie miałyby problemu z nabyciem wódki, tylko 1,9% uznało, że jest to niemożliwe. Zmiana tego stanu rzeczy jest szczególnie trudna w warunkach tak

³ „Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną.” Raport z ogólnopolskich badań ankietowych zrealizowanych w 2011 r. Europejski program badań ankietowych w szkołach ESPAD. Instytut Psychiatrii i Neurologii, 2011

⁴ J.w.

bardzo rozbudowanej w Polsce sieci sprzedaży napojów alkoholowych.⁵ Warto więc aby wobec takiego stanu rzeczy zajęcia profilaktyczne **rozwijały samoświadomość i konsekwencję własnych decyzji oraz uczyły brania odpowiedzialności za własne wybory.**

Wydaje się, że znaczne rozpowszechnienie używania substancji, a szczególnie rozmiary zjawiska picia alkoholu i używania przetworów konopi, jest efektem głębokiej zmiany obyczajowej, jakiej doświadczyliśmy w latach dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia. (...) Efektem zmian obyczajowych jest też proces wyrównywania się różnic w rozpowszechnieniu i nasileniu używania substancji między chłopcami i dziewczętami, widoczny szczególnie w obszarze konsumpcji alkoholu oraz palenia tytoniu. Wprawdzie nadal większość wskaźników jest większa wśród chłopców niż wśród dziewcząt, to jednak, jeśli ten trend się utrzyma, możemy spodziewać się całkowitego zatarcia różnic w niedalekiej przyszłości. Wydaje się to stanowić wyzwanie dla działalności profilaktycznej, która w większym stopniu powinna być adresowana do dziewcząt. Rozbudowy wymaga oferta dla młodych ludzi używających względnie często substancji nielegalnych lub pijących często, w ilościach prowadzących do nietrzeźwości. Wielu z nich nie uda się przekonać do zmiany tego stylu życia, konieczne wydaje się, zatem, **dbanie o minimalizację szkód, do jakich taki styl życia może prowadzić.** Skłonność do względnie liberalnego podejścia do przetworów konopi, czy przekonania o mniejszym ryzyku szkód związanych z ich używaniem niż w przypadku takich narkotyków, jak heroina, czy kokaina, pokazuje kierunki myślenia młodzieży na ten temat. Wydaje się, że warto pamiętać o tym, by **przekaz profilaktyczny, szczególnie o charakterze edukacyjnym, przystawał do doświadczeń, postaw i przekonań młodych ludzi.** Zalicza się, więc tutaj: używanie alkoholu i innych środków odurzających, przedwczesne stosunki seksualne, agresja wobec otoczenia i wobec siebie, brak poczucia sensu życia i umiejętności działania konstrukcyjnego, niewłaściwą dietę, przynależność do destrukcyjnych subkultur i grup religijnych.⁶

⁵ „Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną.” Raport z ogólnopolskich badań ankietowych zrealizowanych w 2011 r. Europejski program badań ankietowych w szkołach ESPAD. Instytut Psychiatrii i Neurologii, 2011

⁶ „Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną.” Raport z ogólnopolskich badań ankietowych zrealizowanych w 2007 r. Europejski program badań ankietowych w szkołach ESPAD. Instytut Psychiatrii i Neurologii, 2007

Opierając się na dostępnej literaturze przedmiotu nie wolno nam zapominać też o **wzięciu pod uwagę w konstrukcji programu profilaktycznego, procesów i zmian zachodzących u osoby dorastającej.** Z punktu widzenia fizjologicznego, następują zmiany w budowie i czynnościach ciała dorastającego człowieka, związane z odpowiednią gospodarką hormonalną. Przemiana psychologiczna dotyczy przede wszystkim procesów emocjonalnych i poznawczych, jak również rozumienia norm moralnych. W adolescencji człowiek uzyskuje dwie zdolności istotne dla jego dalszego rozwoju: zdolność do dawania nowego życia oraz zdolność do samodzielnego kształtowania własnej osobowości. Rozwój każdej z tych zdolności przypada na różny wiek i rozdziela okres adolescencji na dwie fazy. Fazę pierwszą określa się jako wczesną adolescencję, czyli wiek dorastania, drugą jako późną adolescencję, czyli wiek młodzieńczy. Problemy oraz związane z nim trudności, są odmienne w każdej z faz i określane jako kryzys tożsamości. Sposób pokonania kryzysu, rozwiązywanie pojawiających się wówczas problemów własnej tożsamości, determinuje w znacznym stopniu dalszy psychiczny rozwój młodego człowieka. Młodzieńczy kryzys tożsamości dla jednych jest trudnym burzliwym okresem a inni przechodzą przez ten etap bez wstrząsów. Niektórym jest trudno znaleźć sobie miejsce wśród zastanych norm i układów społecznych. Jednak to właśnie widoczne zmiany w obrębie ciała są zazwyczaj pierwszym sygnałem, że kończy się dzieciństwo. Obserwowalne zmiany fizjologiczne organizmu rozpoczynają się między 12 i 15 r. ż., u dziewcząt skok następuje wcześniej o 2 lat niż u chłopców, trwa krócej i jest mniej nasilony. **Istotną sprawą jest przygotowanie młodego człowieka do zmian, które w nim samym zachodzą.** Konsekwencje emocjonalne i społeczne zmiany fizyczne w adolescencji zależą od tego, czy dziewczyna bądź chłopiec należą do wczesnie czy późno dojrzewających. Zmiany w zakresie emocji, jakie występują w okresie dorastania, nie są jedynie związane ze zmianami w obrębie własnej osoby. Procesy, które zachodzą w dorastającym organizmie przyczyniają się do występowania zwiększonego pobudzenia emocjonalnego oraz do chwiejności emocjonalnej. U wielu osób nasila się lękliwość, osiąga ona szczyt około 13 – 14 r.ż. Szczególnie częste są lęki społeczne, np. lęk przed niepowodzeniem, ekspozycją społeczną, zaprezentowaniem się na forum społecznym. Charakterystyczna dla osób dorastających jest ambiwalencja uczuć, tj. niemal równoczesne przeżywanie

uczuć przeciwstawnych np. miłość i nienawiść. Do częstego występowania u dorastających poczucia niepewności siebie oraz zakłopotania, przyczyniają się też zjawiska takie jak pojawiający się rumieniec na twarzy. Dojrzewanie płciowe dziewczyny czy chłopaka, jakkolwiek sterowane genetycznie i rozgrywające się w biologicznym wymiarze człowieka, jest nieodłącznie związane z psychiką oraz ze społecznym otoczeniem, środowiskiem, w którym żyje człowiek.⁷

W związku z powyższym nie można bagatelizować przebiegu rozwoju fizycznego i poznawczego młodych ludzi. Warto też aby program profilaktyczny odpowiadał na faktyczne problemy z którymi boryka się młodzież. O używkach i uzależnieniach wiemy dziś o wiele więcej niż jeszcze 10 czy 15 lat temu. Większą niż dawniej wiedzę na temat substancji psychoaktywnych mają także uczniowie. Dlatego należy wciąż szukać nowych sposobów ochrony ich przed potencjalnym nałogiem. Warto dokonać określonej selekcji tematów, skupionej wokół meritum, jakim jest odniesienie etapu rozwoju ucznia do jego potrzeb i możliwości nabywania wiedzy oraz umiejętności sprzyjających bezpiecznemu zachowaniu się grupie, w relacjach i w konkretnych sytuacjach społecznych. Bowiem edukowanie w takim kierunku jest sprawdzonym sposobem zapobiegania eskalacji zachowań ryzykownych.

CEL PROGRAMU

ZWIĘKSZENIE WIEDZY UCZNIÓW O MOŻLIWOŚCIACH I POTENCJALE WŁASNYM ORAZ PODEJMOWANIE PRÓB POKONYWANIA WŁASNYCH BARIER, EMOCJI I UCZUĆ POPRZEZ NABYTĄ WIEDZĘ O PRZEMOCY, AGRESJI I ŚRODKACH PSYCHOAKTYWNYCH.

⁷ „Psychologia rozwoju człowieka”, Barbara Harwań –Napierała, Janusz Trempała, PWN Warszawa 2002

ZADANIA PROGRAMU

- dostarczenie rzetelnej wiedzy na temat skutków działania środków psychoaktywnych;
- pomoc w zdobywaniu umiejętności komunikacji, nawiązywania kontaktów z innymi, asertywnej obrony granic, umiejętności rozwiązywania konfliktów;
- poszukiwanie konstruktywnych sposobów radzenia sobie z przykrymi uczuciami;
- pomoc w budowaniu własnej tożsamości, a zwłaszcza poczucia własnej wartości;
- dostarczanie pozytywnych doświadczeń społecznych;
- uświadamianie sposobu funkcjonowania psychicznego;
- pokazywanie możliwości korzystania z wszelkich form pomocy psychologicznej.

Program odnosi się do aktualnych problemów danej grupy wiekowej, środowiskowej, rówieśniczej. Program profilaktyczno - psychoedukacyjny dla młodzieży „KIERUNEK ROZWÓJ” stanowi propozycję profilaktyki problemowej (sięganie po alkohol przez młodych ludzi jest rozpatrywane w kontekście innych problemów dzieci i młodzieży), nie skoncentrowanej wyłącznie na substancjach uzależniających i uzależnieniach, ale wkraczającej na obszar możliwych i aktualnych strat wynikających z sięgania po substancje psychoaktywne.

PROGRAM REALIZOWANY BĘDZIE W TRZECH BLOKACH TEMATYCZNYCH:

Profilaktyka uzależnień - wiedza:

1. Przyczyny sięgania po używki, mechanizmy uzależnienia;
2. Bezpieczeństwo;
3. Pokazanie sytuacji, w których dochodzi do wyboru „brać – nie brać”;
4. Promowanie zdrowego stylu życia;

5. Funkcjonowanie instytucji pomocowych.

Uczucia – doświadczenia własne:

1. Nauka rozpoznawania i nazywania uczuć;
2. Umiejętność wyrażania uczuć;
3. Konstrukttywne sposoby rozładowania napięć.

Jak żyć z ludźmi – umiejętności psychospołeczne:

- Asertywność;
- Komunikacja;
- Konstrukttywne rozwiązywanie konfliktów;
- Relacje interpersonalne;
- Udzielanie wzajemnego wsparcia;
- Budowanie dobrych relacji z rówieśnikami i dorosłymi.

Podczas realizacji programu zostaną wykorzystane następujące strategie profilaktyczne:

- Działania informacyjne, ukierunkowane na dostarczaniu podstawowych i rzetelnych informacji osobom objętym profilaktyką,
- Działania edukacyjne, ukierunkowane na tworzenie możliwości rozwijania umiejętności konstruktywnego zaspokajania potrzeb fizycznych, psychicznych, społecznych i duchowych;
- Działania o charakterze wczesnej interwencji, ukierunkowane na dostarczenie profesjonalnej pomocy w rozwiązywaniu doznawanych trudności i eliminowaniu zachowań problemowych⁸.

SPOSÓB REALIZACJI

Program realizowany jest wg. następującego schematu:

⁸ Z.B.Gaś „Szkolny Program Profilaktyki...” Fundacja „Masz Szansę” Lublin 2004

1. wstępne rozmowy trenerów z wychowawcami klas oraz pedagogiem, psychologiem szkolnym,
2. wychowawcy klas na podstawie obserwacji i rozmów z uczniami wypełnią ankietę diagnostyczną pozostawioną przez trenerów,
3. trenerzy po dokonaniu weryfikacji ankiet diagnostycznych i dopasowaniu treści zajęć do potrzeb klasy oraz po zawarciu kontraktu ze szkołą zostają przeprowadzone zajęcia z uczniami, zajęcia odbywają się w formie warsztatów.

Wyżej wymieniona ankietę diagnostyczną ma na celu dostosowanie zakresu zajęć do potrzeb i oczekiwań klas i szkoły.

Formy i metody realizacji programu:

- Praca **metodą warsztatową**, czyli formami interaktywnymi, w pełnym kontakcie z grupą. Metoda ta umożliwia uaktywnienie posiadanej już przez uczniów wiedzy i trwałe łączenie z nią nowych informacji.
- Dyskusje,
- Praca indywidualna,
- Socjodrama,
- Praca w parach i małych grupach,
- Mini wykład,
- Burza mózgów.

ZAKŁADANE REZULTATY PROGRAMU

Realizatorzy programu profilaktyczno – psychoedukacyjnego „Kierunek Rozwój” zakładają, iż po zakończeniu programu uczestnicy nabędą umiejętności nawiązywania kontaktów z dorosłymi i z rówieśnikami oraz rozwiązywania konfliktów. Nabędą rzetelną wiedzę i umiejętności do wyrażania i nazywania swoich uczuć oraz empatycznego dostrzegania potrzeb drugiego człowieka w

obrębie klasy i otaczającego nas środowiska. Chcemy by zajęcia te były podstawą do tworzenia własnej tożsamości, do budowania poczucia własnej wartości, wiary w siebie i w swoje umiejętności, a także do radzenia sobie w trudnych sytuacjach za pomocą alternatywnych sposobów postępowania.

Chcemy aby wiedza o środkach psychoaktywnych i mechanizmach uzależnienia przekazana przez nas ułatwiła młodym ludziom podejmowanie autonomicznych wyborów w różnych trudnych sytuacjach codziennego życia.

Poznane techniki pozwolą na podejmowanie dojrzałych decyzji w oparciu o własne doświadczenia i przemyślenia. Ponadto nabyta wiedza i umiejętności pozwala sądzić, iż w przyszłości uczestnicy programu będą osobami otwartymi, umięjącymi nazywać swoje uczucia oraz być wrażliwi na krzywdę ludzi w najbliższym otoczeniu. Uważamy, iż założenia programu w znacznym stopniu poszerzają horyzonty uczestników programu w wymiarze emocjonalnym, społecznym i socjalnym.

EWALUACJA PROGRAMU

Po zakończeniu programu wśród uczestników przeprowadzona zostanie ankieta ewaluacyjna. Ankieta jest wystandaryzowanym narzędziem badawczym, specjalnie opracowanym do potrzeb programu „Kierunek Rozwój”.

Ankieta ewaluacyjna w załączeniu.

REALIZATORZY PROGRAMU

Trenerzy **Zespołu Szkolnego Fundacji Kierunek Rozwój** to wysoko wykwalifikowane i doświadczone osoby, absolwenci stażów w Stowarzyszeniu OPTA, Maraton, uczestnicy Szkoły Trenerów Intra, OPTA, Trenerzy Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, absolwenci Szkoły Trenerów Komunikacji Opartej na Empatii mający bogate doświadczenia w prowadzeniu grup terapeutycznych i socjoterapeutycznych dla dzieci i młodzieży, warsztatów psychoedukacyjnych i rozwojowych z zakresu rozwoju osobistego, profilaktyki uzależnień, przemocy rówieśniczej, szkolenia rad pedagogicznych i warsztatów dla dorosłych (rodzice, nauczyciele).

Wszystkie osoby prowadzące program w Zespole Szkolnym posiadają wykształcenie wyższe magisterskie takich kierunków jak psychologia, pedagogika, resocjalizacja czy socjologia. Wszyscy członkowie Zespołu posiadają uprawnienia i zostali gruntownie przeszkoleni do prowadzenia programu psychoedukacyjnego dla dzieci i młodzieży „Kierunek Rozwój”.

Ponadto zespół realizatorów programu profilaktycznego poddawany jest stałej superwizji, co pozwala dbać o jakość świadczonych usług i zapewnia opiekę merytoryczną w całym okresie prowadzenia zajęć.

Zapraszam!

Maciej Barczyński

Prezes Fundacji Kierunek Rozwój